

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Amicoru[m] obsequia. et religiosorum orationes et consilia patienti[a]e
sunt adminicula ca.xxvi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Libër Secundus

fuit illoꝝ foꝝs, qui trucidati mox perierũt, q̄s eozũ q̄ ex tantis cladi-
bus erepti lōgis postea fortunę contumelijs, quasi diuturna morte
cōsumpti sunt sed q̄ de Cōstātinopoli dicũtur, iā de tota Thracia, de
Macedonia, de Attica, de Boeotia, de Achaia, de Arcadia, de Thes-
salia de Epiro, et de om̄i Gręcia recitāf, q̄s plurimos vidim⁹ et adhuc
videm⁹ splēdido loco, natos, q̄ solebāt alijs impare, ad summā inopi-
am redactos victũ mendicare, cōiugũ et liberorũ amissionē deflere, et
siti ac squalore cōfectos p̄bere in populis horrenda spectacula Dei
tēpla prophanata, reliq̄e sc̄tōꝝ cōculcate. Regales ac imperatorię
familię ludibrio habitae, et deniq̄ tāta fortunę mutatio insequuta ē,
quāta nemo hoim fieri nūq̄ posse existimasset. Haec et his filia q̄
plurima contēplatu vtilia sunt et egro animo nō q̄ (vt Lucreti⁹ in-
quit) aliena esse debeat grata vexatio, sed q̄ duz eozũ comparatione
praua vidētur esse quę patimur, min⁹ amare vita trāsigitur. Recte
iḡt (vt ait Plutarchus) Solon dixit, si om̄es homines in vnũ ad-
ceruũ sua mala cōportent, futurũ, vt malit vnũ quisq̄ domũ suã
reportare, q̄s equalem in om̄es fieri portionem.

**Q̄d amicorũ obsequia et religiosorũ orōnes et cōsi-
lia. patiētie sunt adminicula** ¶ Ca. xxvi.

His addēduz puto etiā aliud, q̄d lōge tolerabilia reddit incō-
moda, q̄. s. nō eges quib⁹ euz lamētari possis, q̄ tibi assistāt
et seruiant, qui tibi cōsolentur et iuuent, consolātium s̄ba charitatis
officia cataplasmata quēdā s̄t et malagmata, quib⁹ cum applicātur
tristitię in aīo durata collectio emollit, et p̄nti remedio vt experimur
cessat curarũ acerbitas, dolorũ atrocitas. Si etiam (vt sepe te mo-
neo) vitę Christi portiuncula quasi quotidianũ animę panẽ pro-
pināte memoria in cibũ sumpseris et cogitationis assiduę faucib⁹
ruminaueris, erit scaturigo iugis refrigerij, et vitalis quidā liq̄r qua
si opobalsami die ac nocte stillātia in animā. Habeto semp ante o-
culos passionis Christi processũ et ordinē, quomō rationis metas nō
egressus seruauit in om̄i actione decoꝝ, quāta in verbis grauitas,

Libet Secundus

quāta modestia, quanta in animo fortitudo, quāta constātia. Dabe
to semper in ore hęc enigmata vorāda, hęc frequēter ad exponēdas
mentez Cataportia, habes etiaz plures q̄ Deum assidue p̄ te orent, ex
quorum numero et nos sumus, q̄ si vt optas nō exaudimur, memē
to quia nec Paulus apostolus vas electionis cum stimulū carnis ro
garet a se tolli, fuit exaudit⁹. Sed ei dictū est, sufficit tibi gratia mea
quia virtus in infirmitate perficitur. Legim⁹ in sanctorum patruz
historijs, quosdā post impetrataz per orōnes sanitatez cum iterum
Deum rogassent, vt si animę salubrior esset egritudo, iteruz egrotāz
rent, mox ad priozē infirmitatem tanq̄ ad vtilliorē animę status de
uolutos. Perseuerabimus tamē orantes, nec cessabimus, forsitā fia
erit aliquis iter nos Deo gratus et dign⁹, cuius deprecationē accipi
at Deus. Multuz eniz (vt Jacobus apostolus inquit) valet oratio
iusti assidua, et sic si nō sanitatez, patiētiam saltez obtineas, recorda
tus multo eē meli⁹ atq̄ optabili⁹ corpore egrotare, q̄ animo. Helias
(vt idē Jacob⁹ ait) hō erat similis nobis passibilis a deo passibil⁹ vt
metu Jezabel morte intētantis quadragenariuz passus in ediam,
in Oreb Arabię mōte latuerit. Ipse igit quāuis passibilis, tamē or
rauit, et coelū quod tribus annis et mensibus sex propter peccatum
Achab clausuz fuerat, mox erumpēte nimbo solutum est.

Digressio de Carmelitaz atiq̄ hā origie C. xxvii

Hic est ille Helias q̄ primus coelibē et monasticen seu solitas
riaz vitā instituit, qui mōtez Carmelū vñ nos et nomē et or
iginē ducim⁹, miracul⁹ et sanctimonia illustrauit. Ipse vt Reg. testa
tur historia sui ppositi imitatores, et duplicatē stutis heredē reliq̄t
Heliseū pphetaz q̄dez insignes, magnis pdigijs et singularis vitae
sanctitate mirabiles, et qui amboz vitaz seq̄rentur, posteritatē vsq̄
ad aduētuz Chri ppagata fuere q̄ plurimi quo tpe qui mōtez illum
sanctū incolebāt, fidei Chriane se addicentes, Chri oparū st⁹ facti, et
aplis adiuncti, sumo mane, hoc est duz adhuc infans eēt ecclia, ve
nerunt in vineam patris euāgelici dici et aestus pondus portaturi.